

TOMÍK

Časopis turistických oddílů mládeže

ČERVEN 2018

Cimrman

se zase divil...

po dvacáté!

V sobotu 21. dubna 2018 se v budově českolipského Jiráskova divadla Cimrman divil již po dvacáté. A čemu že se divil? Ohromné šikovnosti tomíků, kteří dokáží běhat po lese, tábořit v týpí a podsadových stanech, sjíždět řeky, uzlovat, hecovat se v Hořcové výzvě, ale nedělá jim nejmenší problém vyrobit si kostýmy, vymyslet divadelní hru, secvičit ji a zahrát před plným divadelním sálem. Letos se navzájem pobavili domácí **Chippewa** a **Dakoti**, **Veveci** z Brandýsa nad Labem, **Magneti** z Kamenického Šenova, **Světlušky** z Prahy

a **Stopaři** z Kovářské. Máme upřímnou radost, že se samozřejmě a očekávanou součástí našeho divadelního festivalu stala i dobročinná tombola a dražba, ve které jsme letos dokázali během několika málo hodin vybrat krásných **18.210 Kč**. Tyto peníze pomohou prostřednictvím českolipské nadace Ozvěna hned několika dětem se sluchovým postižením. Za podporu děkujeme městu Česká Lípa, Domu dětí a mládeže Libertin a ústředí Asociace TOM.

*Zdeněk Šmída, Renata Dvořáková,
TOM Chippewa,
Česká Lípa*

foto: Renata Dvořáková

- str. 4 Lípa srdčitá, Jiří Černer
- str. 5 Zálesák – 50. výročí oddílu, Josef Joe Kuna
- str. 6 Stříbrná rosa Staňkov jubileje, Zdeněk Strousek a Ferdinand Schenk,
- str. 7 Pohádkový les, Tomáš Novotný
Běh pro Světlušku, Soňa Rokytová
- str. 8 Hořcová výzva, Ivo Skoček
- str. 10 Hlavní nejvyšší, Tomáš Novotný
- str. 11 Trpaslíci na Hříbu, Bára Stuchlíková-Subaru
- str. 12 Valašskomeziříčská vrtule, Ivo Skoček
- str. 14 Kde leží hrob V. Pasovského? Petr Teringl
- str. 15 Toulavý kočárek, Marie Vincencová,
Klub český turistů slavil, Tomáš Novotný
- str. 16 Ad Fontes, Helena Podroužková, Lucie Tučková
- str. 17 Skřítci budují, Marie Hörlová
- str. 17 Levnější volání pro tomíky, Ondra Šejtka
- str. 18 Týpí jako domov, Kateřina Pejšová-Lasík
- str. 19 Mikešovo nožobraní, Jiří Mikeš-Lukeš
- str. 20 Sešli jsme se na Urale, Libuše Valentová,
Zdeňka Formánková, Pavel Rabušic
- str. 21 Zprávy z ústředí
- str. 22 Ohlasy
- str. 23 INKU – trochu jiný kurz

Náš spolek pořádně rozhýbala na necelé dva měsíce Hořcová výzva. Copak malí i větší tomíci, jejich vedoucí či rodiče – ti se s ní uměli ještě poprat. Největšími hrdinkami uplynulých dní se ale ukázaly matky s těmi nejmenšími ratolestmi. Historek sepsaných odvážnými maminkami k nám doputovalo několik. Podělíme se s vámi o zážitky Pavly Kovaříkové z jirkovských Stopařů, matky půlroční Hermíny, a Renaty Dvořákové z českolipské Chippewy, zasloužilé matičky tří tomíků.

Co zažila Pavla

Stovka úkolů, šest týdnů dobrodružství a k tomu asi půlroční mimino. Žádný problém! Skočili jsme do toho po hlavě s celým oddílem hned 1. dubna ještě na oddílové víkendovce. První úkol, sběr odpadků v lese – jde to o poznání hůře, když máte na zádech krosnu, ve které máte sbaleno nejen pro sebe, ale také pro mimino a psa velikosti kozy a vpředu v šátku si nesete právě to mimino. Zatímco mně se při každém dalším odpadku rojí v hlavě první pochybnosti, zda je kategorie kmet spravedlivá, mimino si každé shýbnutí užívá

a vyklání se a zaklání a vůbec dělá vylomeniny a vše hlasitě komentuje.(...)

Úkol 45? To mi kdosi poradil, ať na „hodku pod mostem“ vezmeme kočárek, že si obě odpočineme od nošení. Nakolik vděčná či nevďěčná činnost to byla, tlačit kočárek polní i lesní cestou, přes kameny a kořeny kolem rybníka, přenášet ho přes padlé stromy a nesjízdný terén, ať si každý domyslí sám. Cíle jsme však dosáhly a zurčící voda pod mostem spolu s únavou z proběhlého dne udělaly své a mimino tu hodinu prospalo.

Sběr podpisů? Inspirována statusy jiných hráčů Hořcové výzvy na facebooku, jsem si řekla, že to přeci musí jít jinak, než jen sesbírat podpisy v oddílu a od známých. Světe div se, nikomu se zrovna moc nechtělo podepsat se na prázdný kostkovaný papír a to ani přes má vysvětlování, kdo jsou tomíci a co to je Hořcová výzva. Možná mi na důvěryhodnosti nepřidal fakt, že ač bylo dítě vzorně v kočáře, **já jsem ten kočár tlačila po městě bosa.** A tak byla nakonec převaha oddílových podpisů na mém aršíku jasná.

Pavla Kovaříková,
TOM Stopaři, Jirkov

...a co Renata

Hořcová výzva mě lákala a maximálně přitahovala. Jsem na dovolené (mateřské), čas mám, bude sranda, s dětma si to užijeme, super program na schůzky. Prostě paráda. Ó, jak já jsem nevléčitelně naivní. Důležitá informace: i můj manžel - tatínek našich tří malých dětí, je taky tomík. První krize se objevila hned na začátku. Děti onemocněly a tatínek plánoval třídní služební cestu. Projížděl úkoly a nahlas přemýšlel: „*Hm, po cestě mám Valečov, to budu mít zříceninu. Á, tady čtyři turistické značky, to se projdu. Hele, tady nemám žádné semináře, to bych mohl zajít do bazény. Večer bychom mohli zajít s Bětkou na dvouhodinovou procházku nočním Hradcem...*“ A dost! utnu jsem to. Kdo hrál hořcovku, pochopí. **S kolegyní ať si jde, kam chce, ale víte, kolik takhle získal bodů?** A já zavřená s nemocnými dětma. Kdybych tušila, že to je jen začátek!

Stavíme domeček pro skřítky

Rozhodli jsme se, že budeme plnit výzvu postupně, polehoučku. Co takhle domeček pro skřítky? Tatínek byl v práci, tak jsem vzala děti do lesa. Najít místo, to šlo rychle. Nerva chytila první Anežka, nevěděla, jak se domeček staví. Dobře, tak my ti trošku pomůžeme. Hele, základy stojí, stačí už jen dávat klacky, ozdobit, super. Spustila scénu, že tady v lese žádný klacek není. Ještě klidně jsem jí ukázala, že stojí na hromadě klacků. Vezmeš, zlomíš, položíš. To půjde! Fučela, ale já si chtěla postavit svůj domeček, nahnat svoje body. Vojta, že bude stavět jen vedle mě. Už už jsem chtěla začít makat na svém, když se ozvalo zezadu ...“čuat“. Johanka s mokryma kalhotama ukazuje, že čurání bude ještě pokračovat. A tak to šlo dál a dál...

Renata Dvořáková,
TOM Chippewa, Česká Lípa

Lípa srdčitá pro republiku

Náš oddíl Stopařů vydává vlastní časopis. Už v jeho úvodníku jsme na sté narozeniny Československa pamatovali! To spojení je totiž nenásilné a již při pohledu oka zřejmé. Číslo našeho oddílu je 1918. Již zkraje roku jsem měl smělé plány s oddílem uspořádat nějakou akci k oslavě stého výročí. Ale čas běžel rychle, nápad se nerodil a navíc vše bylo odloženo vzhledem k blížícímu se jarnímu táboru a nutnosti jiných oddílových záležitostí.

Nápad ale přišel s úkolem číslo 100 Hořcové výzvy! Po přečtení pravidel splnění stého úkolu bylo více než jasné, že to nebude jednoduché. Ani v nejmenším mě nenapadlo sázet jen tak. Dlouho jsem otálel s říznutím do živého. Jedenáct dní trvalo, než jsem odeslal svůj záměr o výsadbě národního stromu panu starostovi města Jirkova. Následoval týden čekání a přemýšlení, zda vůbec má tato akce šanci na úspěch. Po uděleném souhlasu nastala doba příprav a shánění partnerů akce.

V tomto zápolení s časem, aby se vše stihlo ve stanovený termín, tedy na státní

svátek 8. 5. 2018, jsme samozřejmě nezapomněli jiné úkoly Hořcové výzvy a plnili, co šlo. Klobouk dolů před vítězným oddílem a blahopřání od všech Stopařů.

Nastal den D. Již od rána se zdálo, že čas běží rychleji než kdy jindy. Kopání jámy pro budoucí strom věnovaný republice nám zabralo většinu dopolední přípravy. Přeci jen zemina v ulicích měst není čistá ornice. Abychom zajistili vysazené lípě dobrý vzrůst, museli jsme trochu té čisté ornice na místo výsadby dopravit. O tuto činnost se postarali naši prckové.

I přes malé patálie s elektrickým proudem, který se rozhodl neproudit prodlužovačkou, jsme vše stihli na výbornou. V malém hloučku okolo výsadbové jámy se sešlo několik rodičů. Přišli i lidé z řad veřejnosti. Po krátkém úvodu nám před výsadbou zahráli na své hudební nástroje žáci základní umělecké školy Jirkov, následně zástupce města ředitel Kulturně vzdělávacího a informačního zařízení Jirkov Mgr. Bedřich Fryč pronesl poselství naší výsadby a v doprovodu státní hymny jsme zasadili národní strom – lípu srdčitou. K zahrabávání kořenového balu, následného upevnění stromu ke kůlům a veškerým dokončovacím pracím se přidali všichni účastníci sázení.

My jsme s průběhem akce velmi spokojeni a těší nás, jak se vše podařilo.

Národní strom – lípa srdčitá (*Tilia cordata*) věnovaná oběma republikám ke stému výročí vzniku Československé republiky byla vysazena dne 8. 5. 2018 oddílem TOM 1918 Stopaři v Jirkově.

*Jiří Černer - Červenáček
TOM Stopaři, Jirkov*

Zálesák - 50. výročí oddílu

V roce 1968 mi bylo 25 let a běhal jsem v turistickém oddíle orientační závody. Tehdy se tady se hodně mluvilo o obnovení Junáka a sháněli se vedoucí a rádci. Odmítal jsem nabídky jejich činovníků s tím, že chci založit turistický oddíl dětí. Ve školách jsem rozvěsil pozvánky, ve kterých jsem zval zájemce o táboření a dobrodružné výpravy. Místo srazu byla vyhlídka Terezínka, dva kilometry nad městem.

K mému překvapení tehdy přišlo na tak vzdálené místo patnáct chlapců, kteří si mysleli, že jde o skauting. Zahráli jsme si několik her a domluvili se na první výpravu hned v sobotu. Měla úspěch. Za týden u nás zahajovali činnost slavnostně junáci. To jsme již ale měli naplánovaný další víkendový výlet se stany. Začali jsme s takovým elánem, že k nám potom přecházely i děti od skautů a nejvíce jich přišlo po opětovném zrušení Junáka. Jen jejich vedoucí asi nesměli. Na pomoc nám přišli kamarádi, kteří také opustili běhání s mapou. Láda Belda, Pepa Šourek a Pavel Friedl.

Pořádali jsme náborové závody pro děti a oddíl se rozrůstal. O názvu, znaku a vlajce se dlouho mluvilo a každý měl přinést svůj návrh. Do prázdnin se rozhodlo a název **Zálesák** se všem líbil. Ke znaku města jsme přidali kompas a do tří kopečků pod jedlemi připsali po písmenech TOM. Paprsky vycházejícího slunce vynášely název **ZÁLESÁK**. První odznaky jsme malovali na rub „vixlajvan-tového“ ubrusu, který se netřepil.

Takový odznak si musel každý zasloužit, a tak jsme si vymysleli sedm podmínek pro jeho získání. Pravý Zálesák pak složil slib na posvátnou sekeru a odznak mohl hrdě nosit na košili.

Od prvních počátků oddílu si vedeme kroniky a naše akce jsme dokumentovali na diapositivích a 8mm filmu. Materiálu máme plnou skříň a pamětníci jsou často překvapeni při projekci filmů, v jakých situacích se vidí.

Před nastávajícím výročí jsem se pokusil sestavit seznam členů, kteří prošli oddílem. Vytáhl jsem si staré výkazy a opisoval jména tak, jak šly roky. Dopočetl jsem se jen 410 Zálesáků, kterým byl vydán průkaz.

Při prohlížení našich kronik jsem narazil na jména nezapomenutelných členů, kteří v seznamu chybí a stále nacházím další a další. Spolehlivě jsem se dopočetl 60 letních táborů, které jsme pořádali a nejvíce jich bylo putovních, na vodě, kolech nebo na horách.

Někdy jsem sehnal ochotné rodiče, kteří nám převáželi batohy a spacáky na další tábořiště, abychoh mohli jít nalehko. Pomocníci se však hledali těžko. S menšími dětmi jsme proto využívali letní srazy TOM, kde bylo vše pro jednoho vedoucího jednodušší.

Letos byli v polovině dubna sezváni osobními pozvánkami, e-maily a výzvou v regionálním tisku členové oddílu, kteří zase pozvali ty, na něž jsem já kontakt neměl. Podle presenční listiny máme 112 podpisů. Každý dostal pamětní odznak, nálepku a malou vlajčku s textem slibu, který mnohým snad něco připomněl. V blízkém sále mateřského centra se promítaly filmy, diapositivy z časů minulých i ukázky současné. Na zahradě hořel oheň a dospělí pomocníci nabízeli občerstvení. Tvořily se hloučky pamětníků, připo-

mínaly se zážitky z táborů a dalších akcí. Rozcházelí jsme se až za tmy.

Stále hledám a dosud nenacházím nikoho, kdo by oddíl převzal a vedl dál. Ještě, že v blízkých Velkých Hamrech funguje velice aktivní TOM Liščata.

Josef JOE Kuna

Stříbrná rosa Staňkov jubluje

Stříbrná rosa Staňkov funguje pod hlavičkou Asociace TOM dvacet let.

Má však tradici daleko delší, neboť vznikla transformací pionýrské skupiny Pavlíka Morozova. Dříve narození možná znají tuhle zprofanovanou osobu, sovětského klučinu, co udal své rodiče.

Díky tomu, že se již za totality našli ve vedení pionýrské skupiny lidé oddaní spíš skautskému odkazu než aktuální politické situaci, pamatují si z dětských let *táboráky kostela a že slunce je zlatou skobou na obloze přibitý*. Na pionýrských setkáních jsme sice při plnění cesty Z Buzuluky do Prahy byli na nástěnce připíchnutí těsně za Prahou, ale věděli jsme, jaké je to spát u ohně v týpí a jak chutná maso ze Setonova hrnce. Díky vedoucím za tento směr.

V prakticky nezměněné podobě jsme pak prošli sametovou revolucí a u Pionýra zůstali ještě další dva roky. Jako samostatné občanské sdružení se Stříbrná rosa vystupuje od roku 1991, kdy toto jméno přejala od trampské osady Silver Dew. Z té vlastně všichni pionýrští vedoucí pocházeli.

Není nad to být svým pánem, ale časem se ukázalo, že z důvodu dotačních i legislativních bude vhodnější se stát členem nějakého většího sdružení. A tak jsme zvažovali a hledali vhodnou organizaci. V roce 1997 jsme zaparkovali pod hlavičkou Asociace TOM. Dodnes je nám pod ní dobře. Spokojeně zde dýcháme demokratickou volnost při činnosti oddílů. Přiměřeně papírujeme a v přiměřeném množství za to přijímáme finanční podporu státu. Přímá návaznost oddílů – ústředí, kterou nenaboural ani vznik krajských rad, reagujících na legislativu státu, je myslím to nejefektivnější řešení. **Možnost oddílové seberealizace bez jakýchkoli vnitřních metodických omezení je k nezaplacení.**

V současných letech Stříbrná rosa zahrnuje celkem tři až čtyři družiny, čítá kolem 40 členů. Tradiční družiny s vodáckým a turistickým zaměřením a družinu malých dětí Rosička loni doplnila družina Drácat. Její hlavní náplní jsou deskové hry a Dračí doupe. Je zajímavé, že i v době počítačových her a virtuální reality, dokáže pár kostek a hrací plán děti zaujmout.

Druhou hlavní činností je organizace dětských stanových táborů na naší základně v Mezholezích u Horšovského Týna (tedy jiných Mezholez, než těch s asociací chalupou). Těmito tábory projde každý rok kolem stovky dětí (čímž členská základna vždy vzroste), byť je pořádáme jen týdně a s max. počtem 29 dětí.

Vedle dvou běhů s klasickým táborovo-turistickým zaměřením se před pár lety do našeho táborového snažení přidala skupina nadšenců ze sdružení Goad (Goliáš a David). Zabývá se deskovými hrami, s nimi jsme začali pořádát tábor s deskoherní tematikou. Druhým rokem pak letos držíme obnovenou tradici tábora pro rodiče s předškolními dětmi, se kterým máme v oddíle historicky velmi dobré zkušenosti. Mimo jiné supluje totiž nábor do oddílu.

A tak si závěrem nezbyvá jen přát, aby nám ta chuť do dobrovolnické práce s dětmi vydržela a nepřepeřila ji příliš uspěchaná příchut' doby, spojená s byrokracií a úředním šimlem. A přejeme to samozřejmě i vám, ostatním oddílům, včetně našeho ústředí.

*Zdeněk Strousek a Ferdinand Schenk,
TOM Stříbrná rosa, Staňkov*

Pohádkový les

Sluníčko a teplo a na tři stovky dětí s rodiči či prarodiči...Sobotní pohádkový les 26. května připravili roztočtí tomíci za vydatné pomoci Vladky Drdové a její rodiny.

Seriózní roztočké občanky se proměnily tu v čarodějnice, tu v prodavačky tomboly, dítka školou povinná zase vysvětlovala na jednotlivých stanovištích svým mladším kamarádům, jak se skáče v pytli, jak se srážejí plechovky či proč je dobré šplhat po pavoučí síti. Pěkné bylo, že na paloučku mohli návštěvníci zaslechnout i zpěvného skřivana.

Díky za přípravu patří Jindře Zoufalé a také dětem z TOM Kulíšci, samosebou i laskavým sponzorům Markovi a Lukášovi Náhlovským a panu Müllerovi ze žalovského železářství, našemu městu, které akci tradičně podporuje, Technickým službám. Firmě pana Těšika posíláme dík za dopravu věcí na Maxmiliánku a zase zpět.

Tomáš Novotný

Běh pro Světlušku noční Olomoucí

Poslední dubnový čtvrtek se pár našich členů z oddílu TOM Tuři účastnilo nočního běhu pro Světlušku. Většina starších Turů zajišťovala trať a směřovala běžce správným směrem. Letos byla část trati vedena i Rozáriem, za což patří díky Výstavišti Flora Olomouc.

Letošního druhého ročníku se zúčastnilo 632 běžců, což je asi o 200 víc, než loni. Jsme rádi, že se Světluška s nočním během usadila i v Olomouci a my můžeme být při tom.

*Soňa Rokytová
TOM Tuři, Olomouc*

HOŘCOVÁ VÝZVA JE ZA NÁMI

Šest týdnů dobrodružství je za námi. Hořcová výzva v mnohých oddílech a rodinách otočila život naruby. Všichni, kdo výzvu přijali, vyzkoušeli mnoho nového a překonali své vlastní hranice.

Hořcová výzva okořenila jarní dny pletením zlatožlutých věnců z pampelišek, výlety na rozhledny, rozděláváním ohně ocilkou, jízdami na bruslích, stáním v úplně ledové vodě a mnohými dalšími radovánkami. Jsme rádi, že se vás tolik přidalo a šlo do všech úkolů naplno, obzvláště těch náročných a šléných.

Celkem se hry zúčastnilo **1879 hráčů z 69 oddílů**, splněno bylo neuvěřitelných **86 569 úkolů** a neskutečný počet hráčů (**63**) splnilo úkoly všechny. Klobouk dolů!

Každému z účastníků patří velké poděkování. Jen díky vám, vaši plní a nadšení, se stala Hořcová výzva hrou se vším všudy. **TOMÍCI, JSTE BORCI!**

Ivo Skoček - Hop

KDE VŠUDE PLNILI HOŘCOVOU VÝZVU

Řekli k Hořcové výzvě

Co jste očekávali od výzvy?

Starší členové očekávali, že Hořcová výzva je šance, jak rozproudit oddílový život. Někte vzadu v hlavě jsme také měli myšlenku, že nám to ulehčí přípravu na pravidelné oddílové schůzky, protože plnění úkolů se stalo od začátku dubna jejich nedílnou součástí.

Iki (Medvědí stopa)

Který úkol byl pro vás nejtěžší, který vám dal nejvíce zabrat?

Úkol „Nepoužívej celý den výtah ani eskalátory“ byl hodně tvrdý oříšek. Bydlím v paneláku a výtah používám automaticky. Když mně nikdo nepřipomněl, že mám jít po schodech, bylo dost těžké na to myslet.

Koník (Zálesák)

Výrob si plavidlo – sehnat tolik PET lahví mně dalo zabrat. Výroba už byla jednoduchá a jízda paráda.

Pusa (Sedmička)

Nesplnitelným úkolem se stalo „Přenočování ve stanu“. Kdykoliv jsem měl naručeno ke stavbě stanu, dostal přednost širák. Duben a květen byly krásné měsíce.

Kuba (Medvědí stopa)

Který úkol byl naopak nejzábavnější, při kterém jste prožili něco zajímavého, neobvyklého?

Spát pod širákem a probudit se 6. května se spacákem pokrytým ledovou krustou bylo hodně neobvyklé a svým způsobem zábavné.

Mery (Stopaři)

Která Bleskovka vás nejvíce pobavila?

Závěrečné kroky. Bylo zajímavé jít k psychologovi s každou botou jinou.

Tomek (Zlaté šípky)

Chytání hroznového vína a závěrečné kroky. Ty pobavily hlavně okolí.

Soňa (Tuři)

Chytání hroznových kuliček se líbilo naší kočce, která lovila spadené kuličky hrozna.

Soník (Tuři)

Házení hroznů bylo zábavné. Po spoustě neúspěšných pokusech se ulice plnila hrozny vína a hbitá sousedka je postupně sbírala, aby mohla nakrmit svého papouška.

Čivava (Medvědí stopa)

Plnili jste úkoly sami, s rodiči či kamarády?

Nejvíc nás bavilo plnit úkoly společně v rámci výprav nebo družinovek. Nechali jsme výběr na dětech – a tím více je to bavilo.

Pusa (Sedmička)

Nejvíce jsme plnili s kamarády, výjimečně sami nebo s rodiči. Navzájem jsme se burcovali, počítali si přeskoky přes švihadlo, učili se křesat oheň, stavěli spolu plavidla, šli do kina... Přesně takhle jsme si Hořcovou výzvu představovali.

Valin (Medvědí stopa)

Máte nějakou zábavnou příhodu?

Sami svojí nepozorností při čtení zadání jsme si úkoly nedobrovolně ztěžovali. Kilometr poslepu jsme šli bez jakéhokoliv dotyku průvodce, noční pochod lesem bez jakéhokoliv osvětlení aj. Příště si budeme lépe číst zadání.

Dasty (Hroši)

Vydržet bez sladkého byl pro mě úkol opravdu krutý, nicméně odhodlala jsem se - pro Hořcovou výzvu vše! Malinko jsem si však pomotala podmínky úkolu s jiným a po třech neskutečně dlouhých dnech, kdy jsem si fakt odepřela vše sladké, mi drahý manžel řekl: „ale tady se nepíše, že by kmeti měli nejíst tři dny, všichni mají dva...“

Mery (Stopaři)

Při plnění úkolu hledání „kešky“ a zároveň den bez mobilu mě navigovala mamka. A to byla legrace, protože mamka není zrovna kamarád s mobilem.

Kaki (Lotři)

Když jsme šli do kina, museli jsme si koupit ještě jeden lístek navíc, aby se vůbec promítalo.

Maťoch (Stopaři)

Říci ve 3 jazycích „Ať žijí tomíci“ bylo vtipné. Pořád se mi to vzájemně pletlo a vznikaly z toho směšné zkomoleniny.

Lenička (Stopaři)

Vypadal jsem podivně s každou botou jinou a spousta lidí se divila a ptala se proč?

Honzík (Stopaři)

Jaký nový úkol byste do Hořcové výzvy příště zařadili?

Jako správný Rubikomaniak bych zařadil úkol 100x poskládej Rubikovu kostku.

Tomek (Zlaté šípy)

Vylézt na skálu a slanit. *Kaki (Lotři)*

Výrobu hudebního nástroje a na tento úkol by navázal další – natoč s oddílem audio/video nahrávku písničky za doprodu vy vyrobených nástrojů.

Soník (Tuři)

Dej si nohu za hlavu. *Honzík (Stopaři)*

VÝSLEDKY HOŘCOVÉ VÝZVY 2018

ODDÍLY:

1. TOM Hroši, Chodov
2. TOM Stopaři, Kovářská
3. TOM Medvědí stopa, Holešov
4. TOM Klub lesní moudrosti, Roudnice nad Labem
5. TOM Tuři, Olomouc
6. TOM Tuláci, Frýdek Místek
7. TOM Tuláci, Štětí
8. TOM Zlaté šípy, Valašské Meziříčí
9. TOM Orion, Hlučín
10. TOM Jeleni, Sedlčany

JEDNOTLIVCI V KATEGORII DĚTI:

1. Koník - TOM Zálesák, Hlučín
2. Maki - TOM Zálesák, Hlučín
3. Kaki - TOM Lotři, Hronov
4. Saša - TOM Pawnee, Bystrice pod Hostýnem
5. Suši - TOM Orion, Hlučín

JEDNOTLIVCI V KATEGORII KMETI:

1. Agi - TOM Zlaté šípy, Valašské Meziříčí
2. Tomek - TOM Zlaté šípy, Valašské Meziříčí
3. Pusa - TOM Sedmička, Ostrava
4. Míša - TOM Tuři, Olomouc
5. Lukino - TOM Tuláci, Frýdek Místek

VŠEM PATŘÍ VELKÁ GRATULACE!

Ostatní výsledky najdete na:

www.horcovavyzva.cz

TRPASLÍCI NA HŘIBU

Na konci května jsme vyjeli na tradiční **Poprask na Hřibu**, do krásného koutu Kokořínska. Tentokrát to bylo pro naše nejmenší kluky a holky – trpaslíky – poprvé.

Celý víkend soutěžíme a trávíme čas v lese, mezi pískovcovými skalami. Letos jsme křesali, třeli a učili se různými způsoby rozdělovat oheň. Poté jsme se rozdělili do skupinek po třech. Skupiny průzkumníků měly za úkol najít neznámý kemp a za pomoci vlastnoručně vyrobeného ohně si opět získaná „mini prásátka“ (malé párečky). Některé skupiny byly úspěšnější, jiné méně, to dost záleželo na zvolené lokalitě. Večer byla výborná polévka od vedení, takže o hladu nezůstal nikdo.

Hlavní nejvyšší

Když jeden přesáhne padesátku a dobře čtyřmécitma roků už leští kliky u ministrů, poslanců, sekčních šéfů či ministerských předsedů, když přežije nájezd čtyř pracovníků hygienické služby na Oparenský mlýn (najednou!) a současnou permanentní politickou krizi, má za to, že ho už nic nemůže překvapit.

Omyl. Stačí se setkat s hlavní hygieničkou naší republiky Mgr. Evou Gottwaldovou. Našinec se netají tím, že mnohé osoby hygienického stavu považuje za kuriozní, ale zase ne všechny! Takový exšéf hygieniků dr. Vít byl schopen odpovědět na textovou zprávu, potkat se i s nickami, jako jsou náčelníci spolků, a vcelku racionálně, korektně a věcně s nimi debatovat o tom, co je trápí. Stejně tak i jeho předchůdci a nástupci. Někteří nejvyšší hygieničtí bystrozorové navštěvovali tábory společně se spolkovými náčelníky ukazující, že nekoušou. O terénních pracovnících, většinou ženách, nemluvě – snad převažují ty rozumné.

Ne tak dnešní paní Hlavní. Proč ji tak tituluji? Připomíná mi jednu postavu z pozoruhodné knížky Roalda Dahla. Ta knížka se jmenuje Čarodějnice. Je to knížka pro děti.

Je všemocná. Nezná slitování. Všechny ostatní čarodějnice jsou před ní bez sebe hrůzou. Vidají ji pouze jednou do roka na Výročním sjezdu. Objevuje se na něm, aby je vybičovala k novým podnětům a nadšením a aby jim uložila příkazy. Hlavní nejvyšší čarodějnice cestuje ze země do země a navštěvuje všechny Výroční sjezdy.

Autor těchto řádků nebyl na sjezdu, ale v Poslanecké sněmovně. Podvýbor pro mládež, který tomíci tak trošku, trošičku pomohli založit (Davide Šimku, díky!) pozval paní Hlavní na slyšení a setkání s Českou radou dětí a mládeže. Tedy hlavně s jejím předsedou, který se k paní Hlavní snažil půl rok marně dostat. Dopisy padaly do koše, telefonny vyzváněly hluch. Za tu dobu mu odpovědělo několik poslanců a senátorů, ministerský předseda Babiš a mnoho jiných person. Ti všichni prosili paní Hlavní, aby se s národní radou sešla. A co na to paní Hlavní?

Na podvýbor se jí evidentně nechtělo. Nebyla tam ráda. Podnětů má stovky, času málo. Nechápe, co po ní vlastně chceme. Nedodali jsme podklady.

Vůdce národní rady, muž světem prořelý a korektně komunikující se všemi představitelnými potentáty, se trpělivě snažil z paní Hlavní vydolovat nějaký příslib. Stanovisko. Reakci. Prosil, naléhal, ptal se.

„Co to na mne vytahujete?“, zaznělo strašně nepříjemně. Sekáček na led.

Dlouhé nehty jedoucí pomalu po krimpenovém kostýmu. Ostrý hvizd píšťalky blízko, ale fakt blízko hlavy ve tři ráno. To vše by bylo příjemnější.

Hlavní se občas naklonila ke svým dvěma pobočnicím. Pod trojjediným pohledem se chtělo být malinkatým, docela nejmenším v celém globalizovaném světě.

Staccato předpisů. Šrapnelů paragrafů. Minomet úředních vět. Kulomet odmítnutí. Kaťuše formalismu!

Poslanci z podvýboru, kterým jinak nelze upřít dobrou vůli k jednání, se báli také. Mírnili a prosili.

Po chvíli vytryskl z očí Hlavní nejvyšší čarodějnice proud jisker, které vypadaly jako malinkaté, doběhla rozžhavené kovové piliny, a zamířil přímo k těm, kdo se odvážili ozvat. Spatřil jsem, jak je jiskry dostihly a zavrtaly se do nich. Zaúpěli příšerným, strašlivým výkřikem a kolem nich se rozprostřel obláček kouře. Sál naplnil puch spáleného masa.

„Vynadala i mně!“, špitla posmutněle sympatická paní úřednice, která má podvýbor zřejmě na starosti. „A to jsem zažila hodně. I Chládku,“ pravila tiše poté, co Hlavní odešla z jednací síně staroslavného českého sněmu středem, následována suitou.

Když jeden přesáhne padesátku, ještě to nic neznamená. Ještě všude nebyl, bojuje hodně sám se sebou, často šlape vedle. S někým si rozumí víc a s někým méně.

Ale s někým vůbec. I když on je Novotný a ona Gottwaldová.

Pod dojmem neuvěřitelného zážitku z jednání z hlavní hygieničkou České republiky v Parlamentu České republiky svěřil kolegům.

(ton)

Den plný putování jsme zakončili dalším ohněm, tentokrát ale hezky společně, za zpěvu a hry na kytaru. Přespali jsme ve vlastnoručně postavených přístřešcích.

Všechno v pohodě, až na jediný problém: **tkaničky**. Ty potvory si na botách dělaly, co chtěly a našim malým trampíkům pletly nohy i hlavy víc než mapy, ohně i nástrahy putování. Nakonec jsme na ty zlotřilé provazy vyzráli a domů jsme dorazili v pořádku a spokojeni.

Bára Stuchlíková-Subaru,
TOM Veverk, Brandýs nad Labem

Řekněte ve Valmezu Vrtule. Nikomu, rozumíte, nikomu se nevybaví letadlo. Zato několik útulných místností prošpikovaných desítkami divů světa ano. Vrtule -svět her a poznání. (ton)

Vrtule je místo pro zvědavé děti a dospělé. Můžete se už čtrnáctým rokem pobavit u desítek moderních společenských her či vyzkoušet svůj um u záladných hlavolamů. Naleznete zde velké postřehové hry, jež prověří váš postřeh a hbitost. Ojedinelá interaktivní expozice „**Kdo neviděl, neuvěř!**“ vás vtáhne do světa optických klamů a zrakových iluzí. Tajemná zákoutí i slepé uličky, to je **Krtkovo obří bludiště**, labyrint chodbiček lákající k objevení a prozkoumání. **Hraví stavitelé** vás zavedou do světa dřevěných kostek rozličných tvarů a barevných variací. Jakou stavbu si postavíte, záleží jen na vaší fantazii a kreativitě. Interaktivní výstava **Evropou křížem krážem** formou několika samostatných her představuje náš kontinent.

Ve Vrtuli se také pořádají turnaje v různých deskových hrách. Dlouholetou tradici má předvánoční turnaj ve hře **Člověče, nezlob se!** a jarní turnaj

v Bangu.

Dnes Vrtule čítá několik místností nacházejících se poblíž náměstí ve Valašském Meziříčí. Projde tudy ročně na 8000 návštěvníků, zahrají si nespočet partií deskových her, projdou interaktivními výstavami a zábavnými expozicemi.

Nejčastějšími návštěvníky jsou především rodiny s dětmi, školáci a mládež do 26 let. Mnozí ji navštěvují pravidelně po několik let.

Vrtuli - svět her a poznání provozuje TOM Zlaté šípy a funguje za výrazné finanční podpory Ministerstva školství, tělovýchovy a mládeže ČR, Asociace TOM, města Valašského Meziříčí a místních firem.

*Ivo Skoček
Vrtule - svět her a poznání*

Kde leží hrob Vratislava Pasovského?

Klub českých turistů slaví v těchto dnech 130 let své existence. Při této příležitosti vzdali turisté hold svým zakladatelům uspořádáním pochodu po jejich hrobech. Pochod vedl z Olšanských hřbitovů, kde jsou pohřbeni Vilém Kurz, František Čížek a Jiří Guth – Jarkovský do Náprstkova muzea, kde je uložena urna s popelem Vojty Náprstka.

U zrodu Klubu českých turistů stáli dva významní představitelé Sokola, Dr. Vilém Kurz, později první redaktor Časopisu turistů a již těžce nemocný advokát a veřejný činitel František Čížek. Předsedou nově vzniklého klubu se stal známý cestovatel, národopisec a představitel více spolků veřejného života Vojsa Náprstek, který po několika měsících předal tuto funkci geografu a pozdějšímu předsedovi Astronomické společnosti profesoru Jaroslavu Zdeňkovi. V roce 1890 převzal předsednictví KČT na dlouhých dvacet čtyři let architekt Vratislav Pasovský, organizátor výpravy českých turistů na Světovou výstavu 1889 do Paříže a spolu s Vilémem Kurzem autor myšlenky vybudovat v Praze kopii Eiffelovy věže. V roce 1914 se předsedou Klubu stal Jiří Guth – Jarkovský.

Při přípravě pochodu po hrobech zakladatelů (přesněji činovníků, Jiří Guth – Jarkovský nepatřil k zakladatelům) a při práci na brožurce, vydané k tomuto pochodu, jsme se pokusili zjistit, kde leží hrob nejdéle sloužícího předsedy KČT Vratislava Pasovského. Bez výsledku jsme pátrali v jeho rodném Kostelci nad Orlicí. O něco úspěšnější jsme byli ve Dvoře Králové. Pasovského žena pocházela z rodiny Klazarů, ovšem ani ona, ani její manžel v rodinné hrobce pohřbeni nejsou. V muzeu ve Dvoře Králové jsme ale našli téměř poklad, korespondenci Vratislava Pasovského v pozůstalosti Dr. Jana Kropáčka, pozdějšího jednatele Klubu československých turistů. Později jsme zjistili, že Pasovského žena pocházela z větve Klazarů z Kruhu u Roztok a také v Roztokách u Jilemnice se Pasovští brali. Tak další naše cesta vedla do Krkonoš. V Roztokách je rodinná hrobka, ale u kostela sv. Filipa a Jakuba se zřejmě ve dvacátém století již nepohřbívalo.

Většina zdrojů, třeba stránky jeho rodného Kostelce nad Orlicí, uvádějí životopisná data Vratislava Pasovského 13.11.1854 – 24.5.1924. Nám se podařilo zjistit z Knihy zemřelých Zemského ústavu Kateřinky, že Vratislav Pasovský zemřel 14.5.1924. Tuto informaci, která dosud nebyla publikována, potvrzuje i dobový tisk! Národní listy ze 17.5.1924

píší, že „pohřeb koná se dnes o půl čtvrté z ústřední kaple na Olšanských hřbitovech.“ V nekrologu v Časopise turistů se píše, „nad otevřeným hrobem .... promluvil ... předseda Klubu českých turistů Jiří Guth.“ Je tedy velmi pravděpodobné, že Vratislav Pasovský je pohřben na Olšanech!

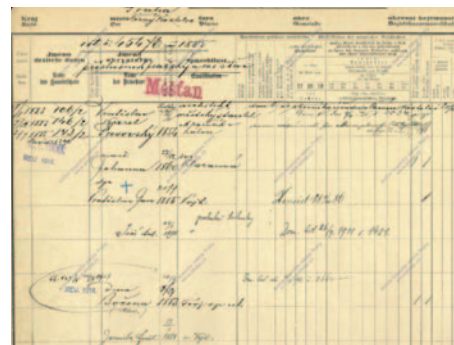
V evidenci Olšanských hřbitovů jsme našli šest hrobů se jménem Pasovský. Bohužel ani jeden z nich neukazuje na spojitost se zakladatelem Klubu českých turistů. Nejbližší cíle jsme si připadali po otevření knihy Miloše Szabó Olšanské hřbitovy IV., který uvádí:

„Vratislav Pasovský (+3.11.1886) dítě architekta. Mrtvě narozené dítě stejnojmenného architekta a fotografa Vratislava Pasovského (*13.11.1854 Kostelec nad Orlicí. +24.5.1924 Praha, jenž se věnoval návrhům na Jubilejní výstavu v Praze 1891 a v tomto rámci je i autorem návrhu na Petřínskou rozhlednu. Jako předseda Klubu českých turistů navrhl také další rozhledny, tu nad Čerchovem navíc zcela zdarma.“ Po přečtení této informace jsme si mysleli, že máme stopu. Informace sice není úplně přesná, my jsme ze studia archívů zjistili, že Vratislav Jan Pasovský nebylo mrtvě narozené dítě, ale roční batole, ale také jsme zjistili, že to opravdu byl syn Vratislava Pasovského. Co když na popsaném místě je rodinná hrobka?

Bohužel ani na místě, které kniha uvádí, jsme nenalezli nic, co by mohlo vést k nalezení hrobu dlouholetého předsedy Klubu českých turistů. Pátrání pokračuje.

Petr Teringl

Z ČINNOSTI
Klubu českých
turistů

Rodinná turistika

Projekt Toulavý kočárek podporuje rodinnou turistiku. Pochodů se může zúčastnit kterákoliv rodina s malými dětmi, členství v KČT není podmínkou. Kočárek ano! Trasa pochodu Toulavý kočárek nesmí přesáhnout 10 kilometrů. Pokud rodina s dětmi absolvuje alespoň čtyři trasy Toulavého kočárku a další dvě libovolné akce rodinné turistiky, dostane rodič (resp. dítě) odměnu. Suvenýr lze vyzvednout po předchozí domluvě a předložení záznamníku Toulavý kočárek s razítky v sídle pořadatele akce Toulavý kočárek.

Záznamníky naleznete na [www KČT](http://www.kct.cz), sekce rodinné turistiky.

Do čtvrtého ročníku vstupuje projekt rodinné turistiky „**Turistická rodina**“.

Chceme získat rodiny pro aktivní pohyb v přírodě. Po registraci získáte průkaz a razítkovací list (vše je ke stažení na webových stránkách KČT – sekce RT) a můžete se po celý rok účastnit jakékoliv turistické akce uvedené v kalendářích KČT.

Do konce ledna následujícího roku je nutno zaslat průkaz a razítkovací list na adresu: m.vincencova@gmail.com.

Sekce rodinné turistiky vyhodnotí pořadí rodin do 15. února. Rodiny, které se zúčastní nejvíce akcí, získají hodnotné ceny. Předávají se na celostátní konferenci KČT.

Klub českých turistů slavil ve Valdštejnově paláci

V sobotu 9. 6. 2018 oslavil Klub českých turistů 130. výročí své existence. Událo se tak v Senátu, v historickém prostředí s mnoha významnými hosty. Slavnostní večer uváděl Jan Rosák. *Dospělí turisté se správně inspirovali u nás, tomíků – to když promítli zajímavý a zdařilý film z historie klubu.* Blahopřání na adresu oslavence jen pršela: od přítomných senátorů, šéfa olympijského výboru, ředitelů muzeí...

Hovořil šéf KČT Vratislav Chvátal, skvěle hrál žesťový kvintet Hudby hradní stráže a fenomenálně zpívala Barbora Přečková. Vrcholem večera byl pro mne proslov Jana Havelky. Bez papíru, čerpající z historie, apelující na dnešek.

Drobné zklamání z absence být jen jedné jediné zmínky o tomíciích mi vynahradil bohatý raut v těch nejkrásnějších prostorách paláce.

Pozvání na klubové narozeniny jsem přijal rád. Bylo zajímavé vidět po delší době tváře, se kterými jsem se v uplynulém dvacetiletí potkával pravidelně.

Snad jen jako perličku uvedu, že polovina hostů včetně mě dorazila na oslavu promoklá na kost. Ten podvečer řádila nad Prahou strašlivá bouře. V Senátu jsme pak zvolna usychali...

Tomáš Novotný

Foto: Kancelář Senátu Parlamentu ČR

Podmínky :

- příslušníci rodiny musí být členy KČT
- rodina se musí registrovat a zároveň si stáhnout průkaz a list na razítka do konce ledna následujícího roku poslat průkaz a razítkovací list.

Touto cestou děkuji tomíkům za dobrou spolupráci a těším se na nové rodiny, které se do projektu zapojí.

Marie Vincencová,
předsedkyně sekce
rodinné turistiky PR KČT

Článek Marie Vincencové jsme zkrátili, abychom mohli zařadit aktualitu z oslav KČT. Celé znění článku Marie Vincencové najdete na našich webových stránkách.

Zkraje června jsme dostali další smutnou zprávu. V dvaosmdesáti letech nás opustila dobrá duše – dlouholetá a obětavá vedoucí ostravského TOM Průzkumník Jana Dvořáčková.

Rodina a nespočetní oddíloví odchovanci na ni budou s láskou vzpomínat. Ústředí a náčelnictvo spolku se připojují ke kondolenci.

AD FONTES
v Oparenském mlýně
jdeme k pramenům.
Pojďte s námi!

V zimním vydání Tomíka jsme vás informovali o tom, že v rámci projektu Ad Fontes vzniká v Oparenském mlýně ekologické centrum se stálou nabídkou zážitkově-vzdělávacích programů z oblasti ochrany přírody a krajiny, globální výchovy, historie, tradic a řemesel. Minule jsme představili čtyři, které připravují tomíci – dnes jsou už hotové a nabitě zážitky.

Nyní vás zveme na programy saských partnerů projektu.

Prátele z Krušnohoří ze spolku Erzgebirgsverein vás vezmou na putování jejich přírodou a historií.

V programu **Aermontana** se dozvíte, jak život lidí a krajinu v Krušných horách ovlivňovalo hornictví a vydáte se po stopách svědků hornické historie – na haldy, do štol a podzemních chodeb, do cächovny. Formou dobrodružné hry se seznámíte se starými těžebními technologiemi a vyzkoušíte si i rýžování zlata v potoce.

Druhý program se zaměřuje na poznávání přírodního prostředí, konkrétně čtyř významných krušnohorských biotopů. Zajímá vás, jak vzniká bažina a k čemu se dá využít? Kdo všechno žije v horském potoce? Co jsou ty podivné breberky v půdě a k čemu jsou dobré? Jak vznikly vrcholy Krušných hor? Na otázky si odpovíte přímo v terénu, kde všechno zažijete na vlastní kůži. Odvážné čeká navíc výlet do říše nočních tvorů.

Lektori z dráždanského ekocentru Umweltzentrum, pro vás připravili také dva programy - **Proměny a Voda**.

Přemýšleli jste někdy, jakou roli hrají v naší kultuře masky? Při jaké příležitosti přijdou ke slovu a jaké jsou s nimi spojeny rituály a pověsti? Pojďte si vyrobit masku a proměnit se na chvíli v někoho jiného.

Voda je základní podmínka života. S námi se podrobněji podíváte na vodu protékajícího kolem našeho mlýna. Prozkoumáte, jak potok modeluje údolí, co kolem potoka roste, kdo v něm a kolem něj žije. Vytvoříte si malou laboratoř a naučíte se, jak určovat kvalitu vody a dozvíte se, jak vodu a život v ní chránit.

Všechny nabízené programy můžete absolvovat buď jen se svým oddílem, nebo se při nich setkávat s podobně zaměřenými přáteli se Saska. Programy jsou dvojjazyčné a zajištění jsou tlumočníci.

Výzva všem oddílům

Vážení tomíci, vedoucí oddílů, nyní máte možnost přihlásit svůj oddíl na testování programů, které proběhne od října 2018 do září 2020. V praxi to znamená, že vyrazíte na významně dovozenou výpravu buď do Oparenského mlýna nebo kousek za hranice do Saska a absolvujete vámi vybraný program. Co vám to přinese? Poznání, zážitky, zkušenosti. Hlásit se můžete mailem na lukas.husek@a-tom.cz, podrobnější informace obdržíte tamtéž. S pozdravem Ad Fontes – K pramenům!

*Helena Podroučková, Lucie Tučková,
koordinátorky projektu*

Ahoj sousede. Hallo Nachbar.
Interreg V A / 2014 – 2020

Europäische Union. Europäischer
Fonds für regionale Entwicklung.
Evropská unie. Evropský fond pro
regionální rozvoj.

Máte zájem o programy Ad Fontes?
Kontaktujte Lukáše Huška do konce
září 2018 na emailu
lukas.husek@a-tom.cz

Skřítci budují

Na okraji Plzně se nachází obec Ma-lesice, dnes městský obvod. Šestým šestým rokem je zde zaznamenán výskyt Skřítků. Ano, náš oddíl patří mezi ty slu-žebně mladší. Máme tady skvělé pod-mínky na tomíkování venku – lesy, louky, pole, rybníky, koupaliště... Ale když spadne teploměr pod bod mrazu, celý den prší nebo jsou dny krátké a schůzky jsou za tmy, tak nemáme kde být. Nejprve jsme se scházeli v salónku místní restaurace, pak nás přesunuli do nářadovny k tělo-cvičně a teď jsme ve fotbalové šatně. Je nás ale kolem dvaceti, a tak se do šatny ne-vejdeme. Hledali jsme, prosili, ale žádné zázemí ani pozemek jsme pro stavbu ne-našli. Nakonec se nám ale podařilo si dlouhodobě pronajmout místní starou kotelnu. Kotelna je ve velmi neutěšeném stavu a před námi je ještě velký kus práce. Naše idea o hromadných brigádách spolu

s rodiči, hrcem guláše a upečeným ko-láčem se rychle rozplynula. Asi jsme moc ovlivnění filmy z dob minulých a dnešní doba zkrátka je jiná. Nakonec se ale ně-kolik pomocníků, kteří pomohli mate-riálně nebo fyzicky, našlo. V našich očích mnohonásobně stoupli a moc nám to po-mohlo se vším vlastně nakonec nesehnout. Dalším velkým povzbuzením byla a je fi-nanční podpora našeho ústředí, díky které budeme mít okna a dveře. Všem velmi dě-kujeme! Objekt není v našem vlastnictví, proto nás všichni donátoři dotací slušně odmítají. Ale my to nevzdáme! Naha-zujeme, dozdiváme, zpevňujeme, rozře-záváme staré kotle, plánujeme podlahy, elektriku, vytápění, zateplení. Detaily jako je vymalování? To už bude relaxace. Držte nám palce, ať to do zimy zvládneme!

Marie Hörlová,
TOM Skřítci, Plzeň

Levnější volání

V závěru května jsme opět prodloužili smlouvu s Vodafonem, díky které nyní volá již na 330 uživatelů. Pro dvouleté období jsme vyjednali nové tarify s vyšším datovým limitem za velmi příznivé ceny. Ceny jednotlivých tarifů jsou výhodnější než v minulém období. V nové smlouvě se nám podařilo vyjednat navýšení počtu SIM v naší VPN síti o 150 SIMkaret, a tak je možné opět přidávat nové zá-jemce! V nové smlouvě budou k dispozici tyto tarify:

Neomezené tarify:

K dispozici jsou nově 3 typy neome-zených tarifů, které se liší pouze výší da-tového limitu. V rámci tarifů lze zdarma volat do všech mobilních i pevných sítí a posílat zdarma SMS v ČR. Vzhledem k tomu, že již rok platí volný roaming v rámci EU, můžete zdarma volat i ze za-hraniční dovolené domů apod.

Nabízené tarify:

Red Profi 500 MB
Red Naplno 5 GB
Red Profi 10 GB

K těmto tarifům lze doobjednat tzv. sdílenou SIM za 100 Kč měsíčně. Díky ní můžete čerpat váš datový limit i z druhého zařízení, např. z tabletu.

Korunový tarif:

Druhým typem tarifu je tarif Fér, u kterého se neplatí paušální platba, ale hradíte si provolané minuty a odeslané SMS. Všechna telefonní čísla, která jsou v naší VPN síti, si mezi sebou volají a SMSkují zdarma. Pokud tedy budete volat někomu z naší sítě, voláte zdarma i v případě korunového tarifu, pokud budete volat mimo síť, pak platíte pro-volané minuty.

Tarif Fér

K tarifu Fér je možné dokoupit datové připojení v těchto datových limitech:

500 MB, 1,5 GB, 4 GB, 10 GB

Během trvání smlouvy můžete váš **tarif Fér** změnit na **Red Profi** nebo **Red Naplno**, změna zpět z tarifů **Red** na tarif **Fér** není možná. Bližší informace o lev-nějším telefonování naleznete na adrese: <http://telefony.a-tom.cz>

V případě jakýchkoliv dotazů mě nevá-hejte kontaktovat na **emailu** ondra@a-tom.cz.

Ondřej Šejtka

Ondrovi Šejtkovi, členu náčelnictva, patří za neúnavné vyjednávání kolem telefonů velký dík!

(ton)

týpí jako domov

Prázdniny jsou před námi, léto, alespoň podle počasí, už je tady. I letošní jarní táboření bylo vlastně letní, tak krásně bylo. To loni nám sněžilo. Všichni chceme, aby na táboře bylo krásně, dejme tomu, že se nám to podaří. Tedy jsme na táboře, je horko, do něčeho se nám nechce. Takže co budeme dělat?

Určitě znáte golf. Luxusní trávníček, konzervativní bílé oblečení a velký bag s mnoha druhy holí. Ani jedno z toho na táboře asi nemáte a dokonce si dovolím tvrdit, že po tom ani netoužíte. No, ale hráli jste někdy horský nebo vodní golf? Potřebujete jen shiniovku, takovou hůl, co je dole trochu ohnutá. A tenisák. U vodního golfu mají holky dovolenou varečku.

Po lese, na louce, v tábořišti se udělají „jamky“, například hnízdečko ze sena, hrnec v kuchyni, dutý špalek ve dřevárce a myslím, že vás napadne hodně jiných neotřelých míst. Mezi těmito místy vede trasa. Tým vždy tvoří dva až tři hráči. Pravidla jsou jednoduchá. Co nejrychleji projít trasu a umístit míček do všech jamek. V úderech pohánějících míček se v týmu musíte střídat. Když je opravdu horko, většinu trasy vedte lesem a zakončete v potoce. No a jsme u vodního golfu. Tam celá trasa vede potokem. Nejsou zde jamky, běží se jen na čas. Ale tentokrát všichni najednou a může se škodit, tedy cizí míčky pálit proti proudu potoka. I dívky je vodní golf neuvěřitelně barvitý.

Mezi další velmi oblíbené kratochvíle na letním táboření patří lukostřelba. A jestli vás už nebaví střílet jen tak na terč, zkuste střelbu na meloun. Postaví se trojnoha a z vrchu se spustí provaz, na který se zavěsí

meloun. A ten se rozhoupe... Vítěz je jasný a cena za vítězství také.

A co ti nejmenší? Ještě, že jsou mezi námi takoví, co si tak dobře rozumí s lany. Pár tyčí, nějaké to lano a karabina a prolézačky jsou hotové. Hledáte-li před večerí své dítě, rozhodně ho najdete tady.

A večer, když teplota přeci je padá trochu dolů a světlo dostává takový ten měkký tón, je čas na projížďku na koni. Koně k indiánům patří a je moc dobře, že i na našich tábořích se díky kamarádům daří mít koně. Nejenom, že jsou krásní a dokreslují pohodu a krásu tábora, ale i spousta dětí, a nejen jich, se rádo alespoň povoží.

Tak teď už jen doufám, že letos na tábor počasí vyjde a my si všechny tyhle radosti budeme moct dopřát. A jestli bude pršet? Tak vymyslíme zase něco jiného!

Kateřina Pejšová (Lasík)

foto: Martin Pejša Medvěd.

Mikešovo nožobraní

...různý a vostrý občasník o nožích určený všem nožomilům

Rybička

Tentokrát tu přede mnou leží tři legendární nožičky, ale ani jeden z nich vám nedoporučím.

První dva jsou staříčká a současná rybička. Jedná se o nožík vyráběný jen s malými obměnami již zhruba sto let. Ano, tento nožík nosili v kapse už vaši otcové, dědové a možná i pradědové. Jeho tvar a velikost se prakticky nemění, co se však změnilo, jsou střenky. Původně plechový výlisek byl vystřídán odlitkem ze zinku. Na trhu tedy můžete v současnosti potkat rybičku obyčejnou, rybičku s malovanými či lakovanými střenkami, ale i rybičku stříbrnou či zlatou s očima z českých granátů. Obyčejná a malovaná rybička má čepelku z nerezové oceli AISI 420 kalené na tvrdost 55 HRC. Stejnou čepelku mají i rybičky malované. *Investiční rybičky*, tedy stříbrná a zlatá pak mají čepel z damascénské oceli PMC 27 kalené na 62 HRC.

Co všechny tyto nožičky spojuje? **Tvar a velikost čepelky, která je v podstatě úplně na houby.** Ano, snad jedině na očistění nožičky hříbku, seříznutí špičky prutu a nakrájení špekáčku. Nic víc od nožičku nečekejte a raději ani nechtějte. Čepelka je navíc z tenkého materiálu a je i dost úzká. Musíte zapomenout na nějaké silovější řezání, ale i na pohodlné namazání paštiky. O ukrojení krajíce chleba nemůže být ani řeč. Jediné použití, které mě napadá, je nožík dobře naostřit a zavřít do KPZ.

Míry a váhy nožičku:

zavřené: 78 mm

čepelka- délka x tloušťka x šířka:

55 x 1,5 x 11 mm

otevřené: 132 mm

hmotnost a cena:

staříčká z uhlíkové oceli: 24g

cena: bývala za 1 Kčs

novodobá zinková: 30 g, od 78 Kč

malovaná: 33 g, 739 Kč

stříbrná: 50 g, 12 572 Kč

zlatá: 71 g, 198 240 Kč

Nožičky z klukovských kapes

Opinel

Další legendou, tentokrát z kapes francouzských kluků, jsou nože Opinel. Tyto nože původně určené sedlákům jsou vyráběny od roku 1890 s malými vylepšeními v mnoha velikostech, s čepelí z uhlíkové i nerezové oceli. V otevřeném i zavřeném stavu dnes lze čepel zajistit otočnou pojistkou Virobloc. Čepelky jsou opět z poměrně tenké oceli s konvexním, nebo-li čočkovým výbrusem, na rozdíl od rybičky jsou ale o něco širší a dají se lépe držet v ruce. Díky tomu se s nimi už dá pracovat. Střenka je bohužel ale vyrobena z jednoho kusu – většinou bukového dřeva. Proto nůž nedoporučuji. V případě, že nůž navlhne, dřevo nabobtná a pak už jej dokáže zavírat a hlavně otevřít jen silák s ocelovými nehty. Zastánci těchto

nožiček argumentují jejich nízkou hmotností a poměrně nízkou cenou. Obojí je do jisté míry pravda, ale za sebe mohu říct: **Opinel? Ano, ale jen do extrémně suchých oblastí, nebo do šuplíku.** Použité oceli jsou uhlíková ocel, nebo nerezová ocel Sandvik 12C27. Nože jsou značeny dvojčíslím 02-03-04-05-06-07-08-09-10-12-13 v délkách 35-40-50-60-70-80-85-90-100-120-220 mm.

Jiří Mikeš Lukeš

Rozměry Opinelu 10 jsou:

zavřené: 130 mm

čepel: 100 mm

otevřené: 230 mm

tloušťka čepelky: 2 mm

šířka: 20mm

hmotnost: 73 g

cena: od cca 190 Kč za 02 v uhlíkové oceli do 500 Kč za 12 v nerezovce.

Opinel 13 pak je asi za 2 200 Kč

Sešli jsme se na Urale

Je milou, ač nepravidelnou tradicí, že se scházejí naši spolkoví senioři. Letošní schůzku zorganizovalo ústředí (Ondrovi Mánkovi a Zuzaně Antoňové díky) a sešli se na ní Zdenka Formánková, Pavel Rom, Pavel Rabušic, Milan Zelenka, Růžena Štěpánková, Hanka Hlouchová, Vladimír Theuer, Maruška Bařinová, Joe Kuna, Jaromír Halva, Miloš Stejskal, Milena Soperová, Láďa Župka, Zdenka Novotná, Jitka Novotná, Líba Valentová, Josef Hájek, Ludmila Vaváčková a Jana Šťastná.

Oběd Na Urale, večerní návštěva divadla Semafor a páteční procházka Prahou včetně svezení po pražských Benátkách je jen malým výrazem díky za dlouholetou práci s tomíky. Obdivuji, že milí kolegové - mnozí 80+ - přijeli ze všech koutů republiky, přijeli v dobré náladě a s chutí povídali a vzpomínali.

(ton)

Z ohlasů účastníků setkání:

Vše bylo moc dobře promyšleno. Pohybovali jsme se mezi hotelem, restaurací a divadlem v řádu stovek metrů a jak jinak, než pěšky, i když někteří už s holemi. Po přivítání a výborném obědě následovala společná beseda. Vždyť se známe léta z řady akcí asociace i klubu a vždy se rádi vidíme.

Večerní představení hry **Kdyby tisíc klarinetů** v divadle Semafor nám přineslo nezapomenutelné zážitky, zejména výkony Jiřího Suchého a Jitky Molavcové. A ráno už nás zodpovědně čekal Ondra a doprovodil skupinu zvědavých vedoucích na komentovanou procházku Prahou. O její úspěch se zasloužil vtipný a příjemný průvodce Radek Beneš. Následovala plavba pražskými Benátkami – vyhlídková plavba lodí Vodouch po Čertovce a okolí.

Naše upřímné poděkování patří zejména Tomáši Novotnému a všem ostatním, kteří s námi dva dny pobýli, obětavě se nám věnovali a celou akci připravili. Vážíme si ocenění naší dobrovolnické práce pro tomíky z celé republiky. A můžeme se těšit (dřív než) za pět let znovu? Za vděčné účastníky

*Libuše Valentová,
TOM Špendlící, Zlín*

Druhý den byla společná vycházka s průvodcem Radkem Benešem, který nás provedl Valdštejnskou zahradou přes Malostranské náměstí a Karlovou ulicí na Karlův most, kde nám řekl zajímavosti o jednotlivých sochách a doplnil pověstmi. Ještě, že měl deštník jako orientační bod, jinak bychom se mezi Japonci na mostě poztráceli. Na konci Karlova mostu čekal další zážitek – jízda lodí po Vltavě s občerstvením a fundovaným výkladem kapitána lodí. Projížděli jsme několikrát pod Karlovým mostem až k jezu a zajeli i do Čertovky. Svůj výklad kapitán doplnil i zajímavými, málo známými fotografiemi. Během jízdy se najednou zatáhlo. Přival deště jsme přečkali v museu Karlova mostu a viděli historický div – základy Juditina mostu.

Plní dojmů z fantastických zážitků jsme se zde rozešli na cestu domů. Chtěla bych za všechny účastníky poděkovat vedení asociace, hlavně Tomáši Novotnému a Ondřeji Mánkovi, kteří se o nás po oba dny starali a celou akci připravili a také Ondřeji Šejtkovi, který s námi byl druhý den.

Když jsem tohle všechno vyprávěla našim turistům v Poděbradech, prohlásili, že to asi bylo nejkrásnější a originální poděkování za naši práci s mládeží a že naše vedení je výjimečné.

*Zdeňka Formánková – Sisi,
TOM Robinsoni, Poděbrady*

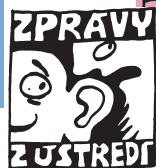
Setkání v Praze jsme se zúčastnili s kolegou Milošem Stejskalem. Dorazili jsme vlakem skoro načas a vypravili metrem na hotel Meda. Trošku jsme jej hledali, ale našli. Oběd jsme měli v restauraci Na Urale, kam se postupně scházeli další účastníci z celé republiky. Bylo až dojemné, jak se všichni vítali a sdělovali informace o svých oddílech a práci v asociaci. Po obědě jsme měli volno, které jsme využili s kolegou k návštěvě výstavy malíře Zrzavého na Kampě.

Hlavním bodem večerního programu byla návštěva představení **Kdyby tisíc klarinetů** v divadle Semafor. Vzpomínali jsme na mladá léta a oblíbené písničky. Nejvíce nás zaujal vrcholný výkon herečky Molavcové. Druhý den jsme měli připravenou exkurzi na Malé Straně a Karlově mostě se zsvěceným výkladem domluveného průvodce. Zakončením byla třešnička na dortu – plavba na loďce Čertovkou. Pak už jsme se rozjeli do svých domovů plni dojmů a vděční organizátorům z ústředí Asociace TOM za pěkně prožitou návštěvu Prahy a setkání s vedoucími seniory.

*Pavel Rabušic, Ještěř,
TOM Ještěrky, Brno*

Co bylo v dubnu, květnu a kousku června 2018

U tomíků se nemluvalo o ničem jiném než o Hořcové výzvě, která vtrhla do českých, moravských a slezských domácností a která tak tak unikla zařazení na program Visegradu.

Na ústředí se pěkných pár dní ze stejného důvodu blýskalo – ano, **to byly bleskovky**.

Jiří Homolka a Petr Teringl odešli z vedení Klubu českých turistů.

Letní táborová škola se potěšitelně zaplnila a její šéf Zdeněk Šmída si spokojeně mnul ředitelské ruce.

V Dubici vysychal domeček a plíseň, jeho družka nejvěrnější, se pomalu, pomaloučku dala na ústup.

Pokračovala další etapa rekonstrukce Rožmberka. Krom hlavního stavení se šikovné ruce řemesníků praly s rozpadajícím se domečkem na dvorku.

V České Lípě se jako každoročně divil Cimrman a porota vybírala to nejhezčí z dětských přestavení tradičního divadelního festivalku.

Hořcová výzva ovládala Českou televizi.

Pavel Rabušic z brněnských Světlušek se zařadil mezi křepké sedmdesátníky.

Olomoučtí Tuři se prohnali svým krásným městem Během pro Světlušku.

Altán v Janově, který proslavil v roce 1907 nadlesní Jurný-Dubich (fotka byla zveřejněna ve Zlaté Praze), se dočkal šikovnou rukou Youryho a Hopa kompletní renovace.

Brněnský TOM Oftalmo se po páté zúčastnil Dne boje proti rakovině.

Pokračovaly pravidelné schůzky štábu letního srazu v Roztokách a všichni se modlili, aby se v srpnu počasí umoudřilo, aby trochu sprchlo a aby naplánované splutí Sázavy či jiné přívětivé řeky v okolí Prahy nezůstalo nasuchu.

Videa z Hořcové výzvy zaplnila internet tak, že nestačil odtékat.

Tábory se přiblížily na dohled *hořickou trubičkou* a ústředí tomíků zprovoznilo hygienické diskusní fórum, které nechalo naše oddíly i v panujících vedrech chladnými.

Náčelníci spolků v čele s šéfem národní rady Alešem Sedláčkem navštívili na pozvání pirátské poslankyně Kozlové podvýbor pro mládež. Připomeňme, že tento ušlechtilý sněmovní orgán vznikl i díky podpoře tomíků, resp. starostů a jiných činovníků z jejich řad, kteří se v mi-

nulosti převelice přimlouvali, aby naše spolky měly opět po čtyřech letech prostor pro pravidelnou debatu s poslanci. Přítomní zástupci lidu z řad ANO, KDU, KSČ, Pirátů a SPD měli pro naše požadavky pochopení a srdečně se podívali tomu, jak málo peněz jde třeba na investiční obnovu spolkových majetků...

Šéf Klubu českých turistů oznámil, že jeho aktuální mandát v čele klubu bude pravděpodobně jen dvouletý a vzápětí pozval náčelníka tomíků na limonádu do zelené a ještě k tomu pražské kavárny SICILY. Oba pánové zde za obdivného přihlížení děvčat a číšníků podepsali memorandum o vzájemné několikaleté spolupráci.

Ondra Šejtka si telefonoval se zástupci společnosti Vodafone, a to často, důrazně a vlastně pořád. Výsledek by měl být jasný už v době, kdy laskaví čtenáři budou držet v rukou toto letní číslo.

Michal Chroští Merhaut poslal do tomického světa poslední předtáborovou várku rozhovorů Interwiev s tomíkem, ve které zpovídal tři ženy – Jitku Skočkovou, Káču Palátovou a Lucii Šmídovou.

Tomáš Novotný pozval Jana Stráského a Jana Havelku na výpravu do rekonstruovaného Rožmberku.

Časopis Respekt přinesl na titulní stránce obrázek skautů žlutých od řepky a uvnitř čísla perfektní reportáž o tom, že české firmy tu a tam při výběru zaměstnanců upřednostní mladé lidi, kteří prošli oddílem a vědí, co je řád, parta a odpovědnost.

Ústředí tomíků začalo redigovat texty Josefa Porsche – Ablákely, mnohale-tého kmenového autora populární rubriky našeho Tomíka, totiž Táboreme v týpí. Cíl je jasný: přetavit je v knihu, která vyjde v zimě letošního roku.

TOM Alšák se chystal na vodu do Polska a sháněl pro tenhle podnik kamarády.

V Praze Na Urale a také v Semaforu a druhý den na Vltavě proběhlo radostné

a hojně navštívené setkání vedoucích tomíků 70 plus, kteří si pochvalovali program, zázemí a kteří se rádi viděli. Organizátoři akce Ondra Mánek, Zuzana Antoňová a Tomáš Novotný se zase radovali z toho, že se akce líbí a přislíbili ji zopakovat.

Když se něco nedaří, doma nebo v politice, vzpomenu si na asociaci, kde věci klapou, kvitovala jedna z účastnic výše zmíněné setkání.

Pro tebe to udělám, ale kdyby to chtěly Roztoky, nikdy, dozvěděl se guru Hořcové výzvy od jednoho z vedoucích poté, co zkraje velkého podniku, lehce znervosnělý jeho pomalejším rozjezdem, oslovoval jednotlivé vedoucí.

V Senátu se sešli členové Klubu českých turistů, aby oslavili své 130 výročí. Sešli není správné slovo – účastníci včetně pisatele těchto řádek se do paláce probrodili, protože nad Prahou v té době řádila bouře a přívaly vod nemilosrdně bičovaly přítomné senátory, předsedu olympioniků a protagonistu nejstrašnější verze hymny v dějinách národa Jiřího Kejvala i obyčejný turistický lid.

Helena Landová, spoluzakladatelka Asociace TOM, přijala rámě náčelníka tomíků a deštník s hořcem, aby snáz překonala vodní běsy.

Dvouhodinová, zajímavě upořádaná oslava s následnou hostinou v překrásných prostorách pořízených generalissimem císařských vojsk, mordýřem Valdštejnem, před čtyřmi stovkami let, gradovala překrásným zpěvem árií z Dvořáka a Smetany a také bravurním projevem emeritního předsedy Klubu českých turistů Jana Havelky.

V Roztokách slavila dvacetiny Česká rada dětí a mládeže, opékaly se buřty a občerstvení zajistila firma pracující pro charitu. Hrála roztocko-egyptská cimbállovka.

Na prknech skalního divadla ve Sloupu si řekli své ano Eliška Rydlová a Tomáš Ječmen a obilí v okolí se konejšivě rozvlnilo.

Tomík č. 106,
červen 2018

Časopis turistických oddílů mládeže.
Vydává Asociace TOM ČR s podporou
Ministerstva školství, mládeže a tělo-
výchovy ČR

Redakce:

ústředí Asociace TOM, ulice Palac-
kého 325, 252 63, Roztoky.
Tel. 220 910 460, 220 910 314
mobil: 777 322 785
E-mail: ustredi@a-tom. cz,
www. a-tom. cz

Číslo do tisku připravili: Jiří Chour,
Tomáš Novotný, Zuzana Antošová,
Petr Balcer, Grafika: Jiří Chour
Foto obálka: Jiří Chour

Ostatní fotografie: oddíloví vedoucí
Příspěvky a fotografie vedoucích jsou
zveřejňovány bez nároku na honorář
a vracejí se jen na vyžádání.
Náklad 800 výtisků. Vydání tohoto
čísla podpořil Klub českých turistů.

**Uzávěrka příštího čísla
je 20. září 2018**

Česká rada dětí a mládeže dvacetiletá

Dvanáctý červen byl ve znamení velkých oslav České rady dětí a mládeže. Tomíci u toho byli hned dvakrát. Ráno na Vltavě, kdy jsme na kánoích a kajacích s asoiačními výsostnými znaky tvořili doprovod skvělému prámu. Co na něm bylo? Týpí, pár podsadových stanů, táborová kadibudka. To vše pod hlavičkou ČRD M, skautů, pionýrů, woodcrafterů, tomíků. Pluli jsme Čertovkou, kde Tomka Hurta skoro vucel mocný proud (ale vypádlol bravůrně, svalovec!), po-depluli Karlův most, fotili se v obloucích mostu Juditina... Vidět na řece prám tlačení remorkérem a na tom všem týpko, stany, indiány v čelenkách, pestrost krojů skautských, pionýrského psa a naši modř, to byl zážitek na celý život.

Odpoledne pokračovala oslava na roztockém zámku setkáním všech, kdo měli a mají s Českou radou co dočinění. Od ministerských po tetovaného Oťase! Hrály dvě skvělé kapely, Muzička a Alternativní sestřih, ethnocatering s tomickými kořeny byl výborný. Mezitím ustaraně procházela Soňa Polak a Ondra Šejtka a také tomíčti Ondra Mánek a Lukáš Hušek...ti měli technickou stránku oslav na povel a zařídili i dokonce pěkné počasí. Já jsem se s Alešem přetahoval o mikrofon, kdo vyhrál, těžko říci. Krásní lidé, pěkný den.

Tomáš Novotný

PS: Ten pán v kvádru je ředitel odboru MŠMT Michal Urban. První, koho jsem viděl pádlolat v obleku. A pak že ministři nemají smysl pro humor

foto : Zuzana Havlínová, Zuzana Antošová, Tomáš Novotný

INKU - trochu jiný kurz

Jééé, zase nějaký kurz... Zase se budeme něco učit... Mně se tam nechce...

Vše je jinak. Učit? Zábava, to je to právě označení instruktorského kurzu určeného začínajícím rádcům a i těm zkušenějším.

Podívejme se na INKU od zahájení.

Na nádraží na samém konci světa přijede vlak. V našem případě autobus, neboť byla výluka. A z něj vystoupí plno mladých lidí, kteří po sobě pokukují a je jim jasné, že všichni společně míří na kurz. K tomuto hloučku promluví neznámý pán, řekněme mu Permon. Je to vlastně jeho přezdívka, tak proč mu říkat pán. Všechny účastníky kurzu si svolá a promlouvá k nim. Krátká prezenčka a bez dlouhých řečí Permon určuje cíl poloviny našeho pochodu na Polanu.

A tak to všechno začalo. Účastníci kurzu, prckové se nesměle odebírají k velké turistické mapě a hledají, odkud a kam půjdou. Vydávají se na pochod s bagáží na zádech. Obydlená část země pomalu mizí za jejich zády a otvírá se náruč přírody. Netuší, co je čeká, drží se svých kamarádů, se kterými přijeli, ale

Permon má v plánu tyto skupinky rozdělit a spojit všechny v jednu partu.

Hned na začátku, tedy u rozhledny, všem zavazuje oči a nechá většinu na pospas čtyřem lidem, kteří jsou vidoucí. Neznají se, ale musí si důvěřovat, neboť úkolem je dojít na rozhlednu a pohlédnout do kraje očima vidoucího a následně pod jeho vedením dojít na místo kurzu. To je vzdálenost více než kilometr. Představte si, že nevidíte a máte rozdělat oheň a uvařit pro pět osob! Zvládli to. A to byla jen jedna z aktivit.

Během kurzu se prckové stali kouzelníky, řidiči kamionů, horolezci, kteří zdolali v jeden den několik osmitisícovek, zúčastnili se zasedání OSN, vystupovali v televizi, zahráli si velmi netradiční člověče, nezlob se, podle mapy se rozutekli do prostoru kolem základny hledajíc body v mapě vyznačené a zvládli spousty dalších pohybových her. Přespali noc pod širákem, každý jen sám se sebou. A nakonec společnými silami uspořádali slavnostní oheň.

Nesmíme zapomenout, že se na kurzu také jedlo a to bych vám přál zažít!

INKU – kurz, zábavou propletených pět dní v horské přírodě, kde se z lidí z celé České republiky stala parta, která by spolu chtěla být déle. Neúnavní organizátoři pod vedením Permona připravili program, který měl neskutečný spád. Žádné únavné přednášky, ale spousta her a zábavy.

Ač sám oddíl vedu už několik let, musím říci, že celý kurz byl inspirující a odnáším si z něj spousty podnětů, které obohatí naši oddílovou činnost. Byl jsem na kurzu nezávislým pozorovatelem, a tak mohu psát s nadšením tyto řádky.

*Jiří Černer Červenáček
TOM 1918 Stopaři, Jirkov*

